

XXXXX-KO ALKATEAK ZINEGOTZI BATEK EGINDAKO ZENBAIT INFORMAZIO ESKAERARI BURUZKO KONTSULTA BATEN GAINEKO IRIZPENA.

AURREKARIAK

LEHENENGOA: 2010eko urtarrilaren 20an XXXXXko Udaleko alkateak bidalitako kontsulta-idazki bat jaso genuen Datuak Babesteko Euskal Bulegoan. Idazki horren bidez, goian aipatzen den gaiari buruzko txostena eskatzen zen.

BIGARRENA: Kontsulta-idazkiak honakoa zioen:

“Honekin batera bidaltzen ditut Udal honetako Eusko Alkartasuna taldearen zinegotzi-bozeramailea den YYYYY jaunak alkateari eta udal idazkari-kontu hartzaileari bidalitako informazio-eskeak. Eskeretan alkatetzako dekretuen kopiak eta irteeren eta sarrereren erregistroaren kopiak eskatzen ditu. Hori dela-eta eskatzen diogu Datuak Babesteko Euskal Bulegoari txosten bat egin dezan esanez zein prozedura bete behar duen Udalak bai eskaera hauen kasuan bai egon daitezkeen antzeko beste eskaera batzuen kasuan.”

2010eko urtarrilaren 28an XXXXXko Udalak zinegotziak egindako eskaerak, kontsultan aipatzen direnak, helarazi zituen, Datuak Babesteko Euskal Bulegoak eskatuta.

HIRUGARRENA: Datu Pertsonaletarako Jabetza Publikoko Fitxategiei eta Datuak Babesteko Euskal Bulegoa sortzeari buruzko otsailaren 25eko 2/2004 Legearen 17.1 artikuluko n) letrak honako eginkizuna esleitzen dio Datuak Babesteko Euskal Bulegoari:

“Lege honetako 2.1 artikuluko herri-administrazioek, erakundeek eta korporazioek datu pertsonalen babesari buruz egiten dizkieten galderei erantzutea, eta lege honen aplikazioaren pean dauden datu pertsonalen tratamenduari buruz beste pertsona fisiko edo juridiko batzuek egiten dizkieten galderei erantzutea.”

Beraz, goiko arau hori kontuan hartuta, Datuak Babesteko Euskal Bulegoari dagokio egin diguten galderari erantzuteko txostena egitea.

KONTUAN HARTZEKOAK

I

Zinegotziak egindako eskaerak ikusi dira (*“Alkateak edo eskuordetzan ari den pertsonak jaulkitako dekretuak ukatzean, zinegotziok dugun informaziorako eskubidea ere hausten ari dira”*), eta kontuan hartuta eskaera horien eraginez egin duela alkateak txosten-eskea, esan behar dugu auzi hau oposizioan dauden taldeek gobernu kontrolatzeko duten eskumenei buruzkoa dela, eta argitu nahi dena dela ea eskumen horietaz baliatzeak zer nolako ondorioak izan ditzakeen datuak babesteko oinarrizko eskubidean. Azken finean, Konstituzioan jasota dauden bi oinarrizko eskubideren arteko harremanari buruzko auzia da: politikan parte hartzeari buruzko eskubidearen (23. artikulua) eta datu pertsonalak babesteko eskubidearen (18.4 artikulua) artekoa.

Bulego honek behin baino gehiagotan eman du harreman horren gaineko iritzia, eta komenigarritzat jotzen dugu esandakoa gogoan izatea, labur bada ere, irizpenaren hasiera-hasieratik.

Bulego honek esana du bi eskubide horien arteko harremana ezin dela gatazka harreman bat balitz bezala ebatzi. Beraz, ez dugu joko hainbeste eskubide bat bestea baino “garrantzitsuagotzat” jotzen duen bidetik (Valentziako Auzitegi Nagusiaren 2005eko ekainaren 1eko Epaiak erabili zuen izendapena erabilita), baizik eta bide interpretatiboago batetik, hau da, aurreko hori gainditzea eta eskubide biak bateratzea edo orekatzea ahalbideratzen duen bidetik, eta eskubide bien titularrei horietaz baliatzeko duten aukerari kalterik egin gabe.

Beraz, erantzuten saiatzeko egin daitekeen lehendabiziko gauza da gogora ekartzea zinegotzien informaziorako eskubidearen edukiaren gainean Auzitegi Gorenak eman duen doktrinaren osagai garrantzitsuenak izan daitezkeenak.

Gai honetaz arduratu diren epai mordo bat dago (1998ko ekainaren 27ko, 1998ko maiatzaren 8ko, 1999ko azaroaren 9ko, 2002ko urriaren 11ko, 1989ko uztailaren 19ko, 2000ko azaroaren 17ko, 1999ko maiatzaren 5eko, 1997ko apirilaren 21eko edo 2000ko martxoaren 14ko Auzitegi Gorenaren Epaiak). Beraz, epai horietatik ondo finkatutako jurisprudentzia ondoriozta daiteke.

Zinegotzien informaziorako eskubidea dela eta, bat etor gaitzke esatean honako hauek direla doktrina horren funtsezko oinarriak:

1.- Informaziorako eskubidea funtsezkoa da zinegotziek duten ordezkari-tza eginkizuna behar bezala gauzatzeko. Beraz, informazio eskubidea Konstituzioaren 23. artikuluan xedatzen den politikan parte hartzeko oinarrizko eskubidearen funtsezko edukia da, batez ere artikulua horren bigarren puntuarena; izan ere, karguetara heltzeko eskubidea era arbitrarioan kaltetu edo murriztuko balitz, beharrezko informazioa ukatuz, Konstituzioak ere eraginkortasuna galduko bailuke.

2.- Hainbat legetan jasota dagoen eskubidea da. Eskubide horren araubide juridikoa honako lege hauetan dago jasota: Toki Araubidearen Oinarriak arautzen dituen

Legearen (TAOL) 77. artikuluan, Toki-korporazioen Antolaketari, Funtzionamenduari eta Lege-erregimenari buruzko Erregelamendua onartzen duen azaroaren 28ko 2568/1986 Errege Dekretuaren 14., 15. eta 16. artikuluetan eta udal bakoitzeko erregelamendu organikoan.

3.- Lege-erregimen horren arabera (eta batez ere TAOLen 77.1 artikulua eta AJAren 14.1 artikulua xedatutakoaren arabera), zinegotzien informaziorako eskubidea “haien eginkizuna burutu ahal izatearekin” guztiz lotuta agertzen da, batez ere, TAOLen 22. 2 a) artikulua xedatutakoa kontuan hartuz gero, hau da “gobernu organoak kontrolatzeko eta fiskalizatzeko” eginkizuna. Izan ere, eginkizun horrek “informaziorako eskubidea babesteaz gain, agintzen du datuak jakin egin behar direla, udalbatzaren osoko bilkuran ezer proposatu, eztabaidatu eta onartu aurretik” (1988ko abenduaren 7ko AGE), informazioa eskatzearen funtsa zinegotziek gobernuaren egintza kontrolatzeko duten berezko eginkizunean dagoelako (1988ko ekainaren 27ko AGE).

Beraz, zinegotzi diren aldetik, eskubidea dute udal kudeaketa behar bezala ezagutzeko beharrezkoak diren aurrekariak, datuak eta txostenak eskuratzeko, baldin eta haien eginkizunen artean dauden gaiei buruzkoak badira eta gobernuaren jardura fiskalizatzeko eta kontrolatzeko eginkizunerako badira, eta aurrekari, datu eta dokumentu horiek eskuratzeko ezinbestekoa bada haiei dagokien fiskalizazioa gauzatzeko. Gainera, “Korporazioari dagokio zinegotziak duen helburua informaziorako eskubideaz baliatzea izan beharrez, beste bat dela frogatzea (1995eko abenduaren 5eko AGE, 1997ko maiatzaren 28ko eta 1998ko maiatzaren 7ko AGren epaiak).

4.- Baina zinegotzien informaziorako eskubideak ere mugak dauzka. Muga horiek ere lehen aipatu ditugun TAOL eta AJAko artikuluetan aurreikusitako lege-erregimenean jasota daude.

Muga horietako bat da gorago esan dugunaren atzealdea edo. Hau da, informaziorako eskubidea zinegotzien eginkizunak gauzatu ahal izateko onartzen da eta ez “informazioa bildu eta hedatzeko edo jakin minagatik edo esamesaka aritzeko edo bestelako gezurrezko helbururen baterako”. (Kanaria Handietako Auzitegi Nagusiaren 2003ko apirilaren 24ko Epaia).

Modu berean, “korporazioetako kideei onartzen zaien eskubide hau arrazoitua izan beharko da, eta arrazoitua izan beharko da hori ukatzen duen ebazpena” (Andaluziako Auzitegi Nagusiko Granadako Salaren 1988ko uztailaren 30eko Epaia), eta zentzu horretan “udal gaien ingurukoa baizik ezingo da izan” (2000ko azaroaren 17ko AGE).

Bestalde, Konstituzioaren 18.1 artikulua eta 4. artikulua jasotzen dituzten oinarriko eskubideak (intimitaterako eskubidea eta datu pertsonalen babeserako eskubidea hurrenez hurren) direla eta, horien gainean konstituzioak ezarri duen doktrina guztia birpasatu beharrik gabe, esan daiteke lehendabiziko eskubidea finkatutzat eman zuela honakoak:

“Konstituzioaren 18,1 artikulua aitortu zuen norbanakoen intimitaterako eskubidea norberaren nortasunarekin guztiz uztartuta dagoen oinarrizko eskubide moduan eratu zen, Konstituzioaren 10.1 artikulua aitortzen duen pertsonaren duintasunean du jatorria eta “norbere esparru propioaren beharra dakar, besteen jardueretatik eta ezagutzatik at dagoena, eta, gure kulturaren arauen arabera, ezinbestekoa dena gizakiaren bizitzak gutxieneko kalitatea izan dezan”. (Urriaren 14ko 170/1997 KAE, 4. arrazoibidea; abenduaren 1eko 231/1988 KAE, 3. arrazoibidea; urriaren 17ko 197/1991 KAE, 3. arrazoibidea; otsailaren 28ko 57/1994 KAE, 5. arrazoibidea; maiatzaren 9ko 143/1994 KAE, 6. arrazoibidea; abenduaren 16ko 207/1996 KAE, 3. arrazoibidea; eta azaroaren 8ko 202/1999 KAE, 2. arrazoibidea, beste askorekin batera). Urriaren 18ko 156/1990 KAE”.

Konstituzioaren agindu horren 4. atala dela eta, azaroaren 30eko KAEk berriaz ezartzen du honakoa:

“Datu babeserako eskubidearen bidez norbanakoei datu horietaz baliatzeko ahalmena bermatzen zaie. Berme horrek, alde batetik, debekatu egiten die botere publikoei datu horien iturri izatea, baldin eta horretarako nahikoa berme ez badute, eta bestetik, derrigortu egiten ditu arriskuei aurrea hartzera, gerta daitekeelako informazio hori behar ez bezala erabiltzeagatik informazioa bidegabe atzitzea edo zabaltzea. Baina norbera norbere datu pertsonalez baliatu ahal izateko boterea alferrik da, ukituak ez baldin badaki zeintzuk datu dauzkaten hirugarrenek, nortzuk dauzkaten eta zertarako.

...

Horrela izanik, datu-babeserako oinarrizko eskubidea ez da bakar-bakarrik pertsonaren datu intimoetara mugatzen, baizik eta edozein motatako datu pertsonaletara, intimoa izan ala ez, kontuan izanik, hirugarrenek horien berri izanez gero edo horiek erabiliz gero, datuen jabearen eskubideei kalte egin diezaieketela, oinarrizko eskubideak izan ala ez, bere helburua ez delako bakar-bakarrik norbanakoaren intimitatea, norbanakoen intimitatea babesteko Konstituzioaren 18.1 artikulua baitago, baizik eta datu pertsonalen babesa. Ondorioz, datu pertsonal publikoak ere harrapatzen ditu; izan ere, edonork eskuratzeko modukoak badira ere, ukituak baino ez du haietaz baliatzeko ahalmena, ukituak datu babeserako duen eskubideak horrela izan dadin bermatzen duelako. Horregatik hain zuzen ere, datuak pertsonalak direlako, pertsonaren bizitza pribatuari edo intimoari buruzko datuez gain, pertsona identifikatzen duten edo identifikagarri egiten duten datu guztiak daude babestuta, hau da, pertsonaren arraza, profil ideologikoa, sexuala, ekonomikoa edo beste edozein profil osatzeko balio duten datuak edo egoera jakin batzuetan norbanakoentzat kaltegarriak izan daitezkeen bestelako helburuetarako erabilgarriak izan daitezkeen datuak.

Orain arteko jurisprudentzia guztia gogora ekartzeak garrantzi handia badauka, beste hainbeste du, txosten honen ondorioetarako, behin eta berriz aipatzen ari garen eskubideek zenbaitetan izan ditzaketan mugak, eta muga horiek araututa daude.

Beraz, ez dago gaizki gogora ekartzea Datu pertsonalen tratamenduaren arloan pertsona fisikoak babesteari buruzko eta datu horien zirkulazio libreari buruzko 1995eko urriaren 24ko Europako Parlamentuaren 95/46/CE Zuzentarauak eskubide horri zenbait muga jartzeko aukera aurreikusten duela. Une honetan 13.1 artikuluan aurreikusitakoa hartuko dugu kontuan. Hona:

Estatu kideek lege aldetik hartu beharreko neurri guztiak hartu ahal izango dituzte, 6. artikuluko 1. paragrafoan, 10. artikuluan, 11. artikuluko 1. paragrafoan eta 12. eta 21. artikuluetan jasotako betekizun eta eskubideen irispena mugatzeko, baldin eta mugapen hori ezartzea beharrezkoa bada honako hauek babesteko:

6.- kontrolatzeko, ikuskatzeko edo arautzeko funtzioak, baldin eta, aldian behingoa izanda ere, agintaritzza publikoen zereginekin zerikusia badu, c), d) eta e) idatz-zatietan jasotako egoerei dagokienez.”

Konstituzio Auzitegiaren jurisprudentziara jotzen badugu berriro, han ere muga horiek definitzen aritu baitira. Eta, honako hau ezarri du behin eta berriz:

Honakoa ere Epaitegi honen doktrina da: “intimitaterako eskubidea ez da erabatekoa, oinarrizko gainontzeko eskubideak ere ez diren bezala, eta Konstituzioaren arabera garrantzi handia duten zenbait interes haien gainetik jar daitezke, baldin eta eskubidea murriztea ezinbestekoa bada lortu nahi den helbururako, proportzionala bada, eta eskubidearen funtsezko edukia ez badu urratzen» (Konstituzio Epaitegiaren 57/1994 Epaia 6. arrazoibidea eta 143/1994 Epaia 6. arrazoibidea eta gainontzekoak).”

Lehen aipatu dugun 292/2000 KAEk ere honakoa xedatzen du:

“Norbere datu pertsonalak bildu eta tratatu ditzaten adostasuna adierazteko eskubideak (DBLOren 6. artikulua) ez du esan nahi datu horiek hirugarrenei lagatzeko baimena ematen denik; izan ere, norbere datuak hirugarrenei lagatzeko baimena datu-babeserako oinarrizko eskubidearen edukia barruko ahalmen berezietako bat baita. Beraz, datu-bilketa egitean zegoen helburua ez den beste helburu bat duen tratamendu baterako laga nahi badira, nahiz eta helburuak bateragarriak izan (DBLOren 4.2 artikulua), horrek esan nahi du beste batek izango dituela datuak eta beste erabilera bat egingo dela, eta horretarako, interesdunaren adostasuna beharko da. Adostasunaren ahalmenak duen muga bakarra dira konstituzioaren arabera funtsezkoak diren eskubideak eta ondasunak. Beraz, arrazoitua eta proportzionala izan behar du eta legez ezarria, datu pertsonalen babeserako oinarrizko eskubideak ez duelako bestelako mugarik onartzen”.

Horrela bada, oinarrizko eskubide bi horiek zedarritu ondoren, eta ikusirik, DBLOren 11.2 a) artikulua arabera, lagapena lege batek baimentzen badu ez dela beharko interesdunaren adostasunik, ondoriozta daiteke Toki Araubidearen Oinarriak arautzen dituen apirilaren 2ko 7/1985 Legearen 77. artikulua dela udaletako zinegotziei datua lagatzeko baimena ematen duen lege-araua. Beraz, oro har horrela egindako datu komunikazioak ez du 18.4 artikuluan jasotako oinarrizko eskubidea urratzen laga behar diren datuen titularren kasuan.

Hala eta guztiz ere, planteamendu orokor hau kasu bakoitzari aplikatu behar zaio eta kasu bakoitzeko baldintzak kontuan hartuta. Baldintza horiek ikusita eta goiko interpretazio hori gainditzen duen erantzun bat lortu nahian, esan behar da erantzunak zinegotzien parte hartze politikorako eskubidea ahalbideratzeaz gain, ez diola funtsezko kalterik egin behar herritarrek datu pertsonalen babeserako duten oinarrizko eskubideari.

Horrek eskatzen du, gure ustez, mahai gainera ekartzea irizpide orokor hau: datuak garrantzitsuak izan behar direla korporazioko kideei egiten zaien datu-komunikazioaren helburuekiko. DBLOren 4. artikuluko 1. eta 2. paragrafoan dago jasota printzipio hori, eta horren arabera:

“1.- Datu pertsonalak jaso eta tratatu ahal izateko ezinbesteko baldintza da datu horiek egokiak, bereizleak eta neurrikoak izatea, datu bilketaren eremuarekiko eta datu bilketaren helburu zehatz, esplizitu eta legitimoekiko”.

2. Tratatu beharreko datu pertsonalak ezin izango dira erabili datu horiek biltzeko ezarri ziren helburuekin bateraezinak diren helburuetarako.

Kontrara, komunikazioak ez du datu-babesaren arloko araudia beteko, baldin eta datu pertsonalak korporazioko kideei komunikatzen bazaizkie eta datuak ez badira garrantzizkoak eta neurrikoak zinegotziek esleituta dauzkaten eginkizunetarako.

Konponbide hori atera daiteke Auzitegi Gorenak auzi honen gainean egindako jurisprudentziatik.

Hala, 1998ko otsailaren 9ko AGEk honakoa xedatzen du:

*“Gaiaren muinean sartuz, parte hartzaileetako batek ere ez du zalantzan jartzen udaletako kide diren aldetik, zinegotziek dituzten erabakitze, kontrolatzeko eta fiskalizatzeko eskumenak, ez eta eskumen horietaz baliatu ahal izateko Toki Araubidearen Oinarriak arautzen dituen 7/1985 Legearen 77. artikulua eta Antolaketari, Funtzionamenduari eta Lege-erregimenari buruzko Erregelamenduen 14. artikulua aitortzen dieten eskubidea ere; izan ere, eskubide horren arabera, Korporazioetako kide guztiek dute korporazioko zerbitzuen esku dauden aurrekariak, datuak edo argibideak eskuratzeko eskubidea, **haien eginkizunetarako beharrezkoak badira**. Bestalde, hori guzti hori Konstituzioaren 23.1 artikuluen barruan dago. Horregatik guztiagatik, ebatzi beharreko gaiaren alderik larriena da Alkatetzak errekurtsio honen jatorrian zegoen eskaera ukatzeko erabilitako idazkietan eman dituen arrazoiak: Funtzio Estatistiko Publikoari buruzko maiatzaren 9ko 12/1989 Legean ezarritako irizpideak aipatzen dituelako eta irizpide horien artean sekretu estatistikoa arautzen duten 4.2 eta 13. artikulua daudelako eta sekretu horren xedea izatez da intimitaterako oinarrizko eskubidea babestea, Erroldan jasotako datu pertsonalak direla eta.*

Azken finean, ikusten dugu auziaren giltzarria dela gai izatea bi eskubide hauen arteko mugak finkatzeko: batetik, Konstituzioaren 23.1 artikulua zinegotzietan aitortzen dien eskubidea gai publikoetan parte hartzeko, eta bestetik, Konstituzioaren 18.1 artikulua herritar guztiei aitortzen dien intimitaterako eskubidea.

Toki Araubideak ez digu gai honi buruzko erantzun zehatzik ematen, nahiz eta Errolda dokumentu publikoa dela aldarrikatu, dokumentu publikoa izan arren Erroldako sarbidea ez delako edonolakoa eta are gutxiago Errolda osatzeko aurrekarietarako sarbidea.

*Erantzunik ezean, Funtzio Estatistiko Publikoari buruzko Legeak gai honi buruz jasotzen dituen irizpideetara jo dezakegu inspirazio bila. Hortaz, Lege horretan sekretu estatistikoa bermatzea da helburua, **eta sekretuaren xedea da zerbitzu estatistikoetako informatzaileengandik zuzenean jasotako datu pertsonalak helburu estatistikoak ez diren bestelako helburuetarako ez daitezela erabili** (14.3 artikulua). Horretarako xedatzen du estatistika arloko langile guztiak dutela estatistika arloko sekretu gorde beharra betetzeko obligazioa (17. artikulua). Bestalde, 4.4 artikulua estatistika zerbitzuei agintzen die, espezialitatearen irizpidea kontuan hartuta, estatistikak egiteko jasotako datu pertsonalak **datu horiek eskuratzeko orduan ezarrita zeuden helburuetarako baino ez erabiltzea**.*

Estatistika eremuko langileen izaera eta udalerrri mailan zinegotziek duten herritarren ordezkari izaera ezin diren arren parekatu, egia da zinegotziek legearen babesa dutela, edo alkatearen egintzak kontrolatuz edo fiskalizatuz edo egintzok onartuz, Udal Errolda egiten parte hartzeko. Eta legearen babesa dute, batez ere, Errolda osatzen duten udalerriko egoiliarak eta pasadizokoak benetako egoera islatzen duten ala ez ziurtatzeko. Beraz, zentzu horretan, errekurtsio egileek Alkateari egin zioten Errolda aztertzeko eskaera guztiz bat dator zinegotzien ordezkari izaerarekin, haien asmoa zelako ziurtatzea ea han jasotako egoera eta benetakoa bat zetozen. Nahiz eta, horrek ez duen esan nahi behin haien eginkizuna burutu ondoren, aztertu diren datuen titularren intimitaterako eskubidea kaltetu dezaketen datu pertsonalen gaineko sekretu gorde beharra betetzetik salbuetsita daudenik.”

Luzea bada ere, merezi du goiko aipamena egitea, guk azaldu nahi duguna argitzen duelako eta erabakiak hartzeko elementuak ematen dituelako. Gorago ere aipatu dira elementu horiek.

Beraz, zinegotziek dituzten “erabakitzeko, kontrolatzeko eta fiskalizatzeko ahalmenetatik” abiatuta, “parte hartze politikorako eskubidearen eta intimitaterako eskubidearen artean dauden mugak ezartzeko”, datuak “zertarako erabiliko diren” hartzen da aintzat. Ondorioz, horrek esan nahi du zinegotziek aurkeztutako errekurtsioa onartu egin behar dela eta zinegotzi errekurtsio-egileei aitortu egin behar zaiela eskatu duten informazioa jasotzeko eskubidea.

Eskaera bakoitzeko helbururako datu garrantzitsuak zein diren behar bezala balioestea lortuz gero, horrek berak emango zuen bidea, Bulego honen ustez, halako oreka moduko bat lortzeko zinegotziek politikan parte hartzeko duten eskubidea behar bezala gauzatu dadin eta datu pertsonalen babeserako pertsonen eskubidea ere funtsean babestuta egon dadin.

Zentzu honetan, kontuan hartzekoa da zinegotziek ere antzeko emaitzak lortzeko aukera izan dezaketela pertsonak izenetik identifikatzeko beharrik gabe, horretarako, DBLOren 11.6 artikulua ezarritako “disoziazio prozedura” erabiliz, hau da, datu pertsonalak tratatzea datu disoziatuak lortzeko moduan. Datu disoziatutzat ulertuko da interesduna edo ukitua identifikatzen uzten ez duen datua.

Edozelan ere, eta bukatzeko, gogoratu behar dugu, DBLOren 10. artikulua xedatzen duenez, zinegotziek gorde egin behar dutela sekretua eta, ez badute sekretu gorde beharra betetzen, zuzenean egotzi ahal izango zaiela bete ez izana.

II

Hona hemen aurrekoaren haritik Bulegoak atera dituen ondorioak, laburtuta:

1. Zinegotziei datu pertsonalak komunikatu ahal zaizkie, haien kontrol eta fiskalizazio eginkizunak nahiz legez dituzten bestelakoak gauzatzeko eskubideaz baliatu daitezten, hala xedatzen baitute Toki Araubidearen Oinarriak ezartzen dituen Legearen 77. artikulua eta Datu Pertsonalak Babesteko abenduaren 13ko 15/1999 Lege Organikoaren 11.2 a) artikulua.
2. Zinegotziei bakar-bakarrik komunikatu ahal izango zaizkie, esleituta dituzten helburu jakinetarako egokiak, beharrezkoak eta neurrikoak diren datu pertsonalak.
3. Datu horiek zeintzuk diren zehaztea eta eskaeraren betekizunak betetzen diren ala ez erabakitzea Udaleko dena delako organoaren zeregina da eta ez beste inorena.
4. Dena delako datu komunikazioa egiten bada, komunikazioak bete egin beharko ditu Udalak segurtasun arloan ezarrita dauzkan protokoloak.
5. Edozelan ere, komunikatzen diren datu pertsonalen lagapen-hartzaileak edo lagapen-hartzaileak DBLOren 10. artikuluan xedatutako sekretu gorde beharra bete beharko dute.

III

Aurreko guztia ikusita, ondorio bakarra atera daiteke, eta da korporazioak baino ezin duela hartu eskatu dioten informazioa emateari buruzko erabakia, baina beti ere aurreko puntuetan adierazitakoa kontuan hartuta.

Datuak Babesteko Euskal Bulegoak ezin du besterik esan.

Izan ere, guri berez dagokigun esparrutik begiratuta eta zinegotziak egindako eskaeren edukia ikusita ("*alkateak edo eskuordetzan ari den pertsonak jaulkitako dekretu bakoitzaren hitzez hitzezko kopiak*" eta "*sarreraren eta irteeraren erregistroak*"), eta aintzat hartuta zergatik egin dituen eskaerak, (Toki-korporazioen Antolaketari, Funtzionamenduari eta Lege-erregimenari buruzko Erregelamenduaren 14. artikulua), Bulegoak askoz jota esan dezakeen gauza bakarra da udalari eskatu dioten informazioa eman ahal izateko ezinbestekoa bada datu pertsonalak lagatzea, eta lagapena egokia eta garrantzitsua izateaz gain, ez bada gehiegizkoa oposizioan dauden zinegotziek esleituta duten kontrol eginkizunerako, orduan lagapena datu

pertsonalak babesteari buruzko araudiaren araberakoa dela, eta korporazioari dagokio hori hala dela balioztatzea.

Beste kontu bat da Bulego honek esku hartzea korporazioko kideei dagozkien eskumenetan, hori ezinezkoa baita; izan ere, hori eginez gero, korporazioko kideen borondatea ordeztuko lukeelako Bulegoak eta onartezina izango litzateke.

IV

Hori guzti hori esan eta gero, Bulegoak adierazi nahi badu, zuhurtzia osoz eta laguntzeko asmo hutsez, badituela zenbait ohar aztertzen ari garen kasuan egiteko.

Lehenengo oharra zinegotziaren eskaeretan agertzen diren adierazpen batzuei buruzkoa da: "...pasa den abuztutik ez dituzte jasotzen, lehen bezala, Udaleko sarreraren eta irteeren erregistroak".

Adierazpen horrekin esan nahi bada Udalak ez dizkietela sarreraren eta irteeren erregistroak era automatikoan eta indiskriminatuan ematen zinegotziei, eta eskaerarik ere egin gabe; hori hala bada, Bulegoak esan behar du hori hala egitea datu pertsonalak babesteari buruzko araudiarekin bat datorrela.

Hona hemen apirilaren 11ko 10/2008 Irizpenak xedatutakoa:

"Beste alde batetik, erraz ondoriozta daitekeenez, Bulego honek ezin du alde zuzenetik zehaztu zeintzuk kasutan izango den nahitaezkoa zinegotziei datuak komunikatzea, eta lan hori erakunde bakoitzak egin beharko du. Aurreko guztia bere horretan mantenduz, esan daiteke zentzuzkoa eta arrazoizkoa dela baieztatzea ez dirudiela nahitaezkoa denik dokumentuen sarrera eta irteera erregistro liburuko inskripzio guzti-guztiak eta oso-osorik ematea bere horretan. Izan ere, horrelako komunikazio indiskriminatuak eginez gero, gehiegikeriaz jokatzeko esan beharko zen, eta beraz, datu pertsonalen babesaren arloko araudiaren kontra ari direla, otsailaren 25eko 2/2004 Legearen 22. artikuluan aurreikusitako arau-hausteen erregimenaren menpe geratuz."

Bigarren oharra ere eskaerari buruzkoa da hain zuzen ere, baina alkateak jaulkitako dekretuei buruz; izan ere, Toki Araubidearen Oinarriak arautzen dituen Legean eta Toki Erakundearen Antolaketa eta Funtzionamenduaren buruzko Erregelamenduaren 42. artikulua honakoa xedatzen baitu:

"Alkateak, udalbatzaren ohiko bilera bakoitzean, azkeneko udalbatzaz geroztik hartutako ebazpenen berri eman behar die labor, batetik, zinegotzietatik udal administrazioaren bilakaeraren berri izan dezaten, eta, bestetik, apirilaren 2ko 7/1985 Legearen 22.2 c) artikuluan aurreikusitako kontrol eta fiskalizazio ondorioak izan ditzan."

Beste alde batetik, kopiei buruzko ohar bat ere egin nahi du Bulegoak, esateko jurisprudenzia ugari dagoela horren gainean.

Adibidez, 2006ko martxoaren 29ko Auzitegi Gorenaren Epaiak honakoa dio:

“... Konstituzioaren 23.2 artikulua xedatzen duenez, informazioa eskuratzeko eskubidea jasota dago (Eskubidea TAOLen 77. artikuluan jasota eta araututa dago), baina kopiak jasotzeko eskubidea ez, ordea”.

Kopiak egiteko eskubidea dela eta, eskubide desberdina izanik, esaten da Toki-korporazioen Antolaketari, Funtzionamenduari eta Lege-erregimenari buruzko Erregelamenduaren 16. artikulua xedatutakoa bete behar dela; artikulua horrek ez duela eskubide hori izaera orokorrez onartzen, Erregelamenduko 15. artikuluan jasotzen diren atzipen libreko kasuetan eta gobernu batzordeko alkate-lehendakariak berriaz baimentzen duen kasuetan baizik. Era berean, esaten da atzipen librekoak diren kasu horietako bat dela herritarrentzat ere atzipen librekoak diren informazioa eta dokumentazioa ere.”

Azken oharra XXXXXko Udaleko idazkari-kontu hartzaileari egindako eskaerei buruz da. Ohar horren bidez esan nahi da langile publiko horrek ez duela eskatutakoa ebazteko ahalik.

ONDORIOAK

1.- Zinegotzi eskatzaileari datu pertsonalak komunikatu ahal zaizkio, kontrol eta fiskalizazio eginkizunak nahiz legez dituzten bestelakoak gauzatzeko eskubideaz baliatu dadin, hala xedatzen baitute Toki Araubidearen Oinarriak ezartzen dituen Legearen 77. artikulua eta Datu Pertsonalak Babesteko abenduaren 13ko 15/1999 Lege Organikoaren 11.2 a) artikulua.

2.- Zinegotzietan bakar-bakarrik komunikatu ahal izango zaizkie, esleituta dituzten helburu jakinetarako egokiak, beharrezkoak eta neurrikoak diren datu pertsonalak.

3.- Datu horiek zeintzuk diren zehaztea eta eskaeraren betekizunak betetzen diren ala ez erabakitzea Udaleko dena delako organoaren zeregina da eta ez beste inorena.

4.- Dena delako datu komunikazioa egiten bada, komunikazioak bete egin beharko ditu Udalak segurtasun arloan ezarrita dauzkan protokoloak.

5.- Edozelan ere, komunikatzen diren datu pertsonalen lagapen-hartzaileak edo lagapen-hartzaileak DBLOren 10. artikuluan xedatutako sekretu gorde beharra bete beharko dute.

Vitoria- Gasteizen, 2010eko otsailaren 8an